

գեղեցկութեան համար կ'ըսուի նաև լ'ըֆայական (թռչուն)։ խիստ արագ կը վազէ՝ (թռերը բաց բռնած)։ ձայնը խղզուկ բայց զօրաւոր է, ու փողի ձայնին կը նմանի։ (Թէ որ բանի մը համար բարկանալու ըլլայ, գլուխը կը բարձրացնէ, վիզը կ'երկընցընէ, ծանր ծանր կը քալէ, ու բոլոր շարժումներովը յայտնի կը ցուցնէ բարկութիւնն ու գազանութիւնը։ Ստէպ ստէպ ծառերուն վրայ կը հանգչի՝ մէկ ոտքին վրայ կեցած, ու վիզը ներս քաշած։

Գեղեցիկ կռունիկ ըսուածը լ'սիա ու լ'փրիկէ կը գտնուի, ու գոյնզգոյն փետուրներով զարդարուած է։ Լ'սոր արտաքին կերպը խիստ ծիծաղական ըլլալով՝ հին մատենագիրներէն ու մանք լատակերգու կռունիկ դրեր էին անունը։ Ուրիշ յատկութիւններուն կողմանէ մէկալ տեսակներուն նման է։

Կռունիկին բարձրէն կուկըռալով (թռչիլն ու հեռաւոր երկիրներ անցնիլ երթալը տեսնելով արեւելցի ազգեր, (որ երբոր իրենց հայրենիքէն կը հեռանան՝ տարիներով մէկ լուր մը չեն կրնար առնել իրենց աշխարհքէն կամ ծնողքէն կամ ազգականներէն) այրած սրտով երգեր շինած են կռունիկին վրայ։ Լ'սոնցմէ մէկն է նաև հոս դրածնիս. որ (թէպէտ բանաստեղծութեանը կողմանէ խեղճ է, լեզուն ալ խառնակ ու ռամկական, բայց երգողին խեղճութիւնը և հայրենեաց սիրոյն կարօտը հասկըցողին արհամարհելի չէ։

Կռունիկ ուստի կուգաս, ծառայ եմ ձայնիդ. Կռունիկ, մեր աշխարհէն խապրիկ մի չունիս։ Մի վազեր երամիդ, շուտով կը հասնիս։ Կռունիկ, մեր աշխարհէն խապրիկ մի չունիս։

Թողեր եմ ուեկեր եմ մըլքերս ու այգիս. Բանի որ ան կ'անեմ կու քաղուի հոգիս. Կռունիկ, պահ մի կացիր, ձայնիկդ 'ի հոգիս. Կռունիկ, մեր աշխարհէն խապրիկ մի չունիս։

Քեզ խապար հարցնողին չես տանիր տալապ. Ձայնիկդ անուշ կուգայ քան զժրի տօլապ։

Կռունիկ, Պաղտատ իջնուս կամ (թէ 'ի հալապ. Կռունիկ, մեր աշխարհէն խապրիկ մի չունիս։

Սրտերնիս կամեցաւ՝ ելանք գնացանք, Այս սուտ աս տընուորիս տէրտէրն իմացանք, Ալուհացկեր մարդկանց կարօտ մընացանք. Կռունիկ, մեր աշխարհէն խապրիկ մի չունիս։

Աս տընուորիս բաներն կամաց կամաց է, Մի(թէ) Աստուած լըսէ, գռնակըն բացցէ. Ղարիպին սիրան է սուգ, աչերն 'ի լաց է. Կռունիկ, մեր աշխարհէն խապրիկ մի չունիս։

Աստուած, քեզնէ խնդրեմ մուրվէ(թ ու քերէմ. Ղարիպին սիրան է խոց, ճիկէրն է վերէմ. Կերած հացն է լեղի ու ջուրն է հարամ, Կռունիկ, մեր աշխարհէն խապրիկ մի չունիս։

Ոչ ըզլուր օրն գիտեմ ոչ ըզկիրակին. Ջարկած է զիս շամիուրն, բռնած կը րակին. Այրիլըս չեմ հոգար, ձեզնէ կարօտ եմ. Կռունիկ, մեր աշխարհէն խապրիկ մի չունիս։

Պաղտատու կուգաս, կ'երթաս 'ի Սէհրատ. Թըղ(թիկ) մի գըրեմ, տամք զամանաթ. Աստուած (թող վըկայ լինի քո վըրադ, Տարեալ հասուցես զայդ իմ սիրելեաց։

Գըրեր եմ մէջ (թըղ(թիս), (թէ) հոս մընացի, Օրիկ մի օրեր զաչերս չըրացի. Սիրելիք, ձեզանէ կարօտ մընացի. Կռունիկ, մեր աշխարհէն խապրիկ մի չունիս։

Աշունն է մօտեցեր, գնալու ես (թէտպիր, Երամ ես ժողվեր՝ հազարներ ու բիւր. Ինձ պատասխան չտրիր, ելար գընացիր. Կռունիկ, մեր աշխարհէն գընա հեռացիր։

Ով ինչուան զատիկ
Պարտք ունի տալիք,
Անոր մեծ պաքն է պըղտիկ,
Ոչ պաք գիտէ ոչ ուտիք։